

Ja la tenim aquí

La primera victòria. L'Olot es treu un pes de sobre guanyant al camp de l'Eldenc. Un gol de Carlos Martínez en la recta final (81') va ser decisiu

Sense brillar també es pot guanyar. És una lliçó que la segona B dona cada setmana i que l'Olot va aprendre i va aplicar ahir al camp de l'Eldenc. Els garrotxins potser no van combinar amb tanta fluïdesa com en altres partits, potser no van arribar tant a l'àrea contrària ni van crear tantes ocasions, potser ni van merèixer més la victòria que el rival, però el van vèncer perquè van saber ser més pràctics. Van ser pacients, van esperar el moment i van colpejar quan els locals van ser més dèbils.

L'Olot va renunciar al seu estil habitual no només per sobreviure, sinó per acabar guanyant. I això que a mesura que avançava el partit semblava cada vegada més complicat. Cap dels dos equips trobava la fórmula de generar perill. Tots dos ho intentaven, però el joc es travava massa al mig del camp. Era poc vistós, hi havia poca continuïtat i feia la sensació que només un petit detall podria decantar una balança molt igualada.

L'expulsió de Juanjo Chavalés va ser clau. El lateral dret de l'Eldenc va veure la segona targeta groga al 77' i, només quatre minuts després, l'Olot va marcar el 0-1 en una acció ofensiva amb superioritat que va començar David Márquez a la banda dreta. El lateral, que havia entrat de refresc a la segona part, va veure bé Uri Santos dins l'àrea, però el minut davanter olotí no va poder rematar la pilota i va ser Carlos, ben situat al segon pal, qui la va endreçar a la porteria.

El 0-1 de Carlos va ser definitiu i l'Eldenc, tot i buscar-ho, ja no va poder evitar-ho. L'equip de Fran Yeste i Rubén Albés es va passar els 90 minuts intentant controlar un partit que mai no va tenir dominat del tot. De fet, segurament va tenir més possessió, però menys ocasions. Les més clares van ser olotines. A la primera part, ho van intentar els dos davanterers. Primer, Enric Gallego va xutar amb molta potència al pal esquerre de la porteria d'Alberto i, poc després, Carlos Martínez ho va provar, sense gaire angle, al cos del porter.

Les dues oportunitats van trencar els minuts de més inspiració de l'Eldenc, que als volts de la primera mitja hora de joc s'havia acostat amb força perill a la porteria de Wilfred. El porter va haver d'avortar una passada de la mort de Sergi Guardiola, el més incisiu dels locals, i va veure com un xut de Chupe no arribava a port.

RespirenDesprés de la represa, els del Vinalopó Mitjà tampoc no van trobar la tecla. La consistència defensiva de l'Olot els frenava cada vegada que arribaven a la línia de tres quarts. L'expulsió de Juanjo i el gol de Carlos els va acabar d'enfonsar, i al final només van fer patir els olotins amb un xut de falta de Cañadas que es va estavellar a l'esquena de Mousa, el més alt de la tanca defensiva. Sergi Guardiola ja no va aparèixer més i Quini, que va ser suplent i va entrar en l'últim quart d'hora, no va tenir ni una oportunitat.

El resultat més just segurament hauria estat l'empat, però feia massa dies que l'Olot buscava la primera victòria i a l'Eldenc li va tocar pagar els plats trencats. 450 minuts sense poder celebrar una victòria són molts i els jugadors la van celebrar com si hagués estat molt més que això. Les cares d'alegria i d'alleujament al final del partit ho deien tot i el viatge de tornada, dels més llargs de la temporada, es va fer una mica més curt. Després d'una victòria, tot es veu diferent.

Eldenc0

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/779141-ja-la-tenim-aqui.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss